

Да се любим - като за последно...

Автор: Марин Тачков

Потребител: mt46

М. Тачков е автор на стихосбирките "Може би", "Стих-откровения", "Български песни", "Приятели добри да бъдем", "Деца със слънчеви лица", "Утешителят", "Две и 200", "Роса-сълза", "Довиждане, училище", "Да бъде слънчево във Минзухария", "Всеки стих е път към Теб" и др.

За мене запази...

За мене запази
на цвете аромата,
от огъня - искри,
светулка - от тъгата!...
От болката - сълзи,
роса - от красотата...

За мене запази
очите на поток!
Цветя - от есен късна...
Надеждата за плод...
От спомен - лист изсъхнал.
И от мечтите - сок...

Аз топло ще им вдъхна
любов и нов живот...

Марин Тачков
/"Роса-сълза", 2007 г./

Стих, отронен от небето...

Стих, отронен от небето -
падаща звезда...

Ще потъне ли безследно
в тъжната Земя?...

Стих, отронен от сърцето -
капнала сълза...

Ще го приюти ли светло
нечия душа?...

Марин Тачков
28 юли 2012 г.

По-хубавото Утре предстои...

По-хубавото Утре предстои...

Повярвай - вероятно е да стане!...

То може би е между Аз и Ти...

И на една целувка разстояние...

То може би се случва и сега -

ако вълшебното чувство те огрява...

Достатъчно е да прошепнеш: "Да!"

И в ново утро просто да повярваш...

По-хубавото вечно предстои...

За теб, за мен. Или за други хора...

И затова с усмивка го благослови!

И остави прозореца отворен!...

Марин Тачков

30-31 юли 2012 г.

Ще целувам твоята тъга

Сърцето ти от мъка
е помръкнало.
Следзалежно... Ела!
По мръкнало.
И ще целувам твоята тъга.
Докато се разсъмнеш...
Със любов ще те завия...
Ще се пием.
Дълго. И бездънно.
До бездумие...
Навярно
може да се любим
безвъзвратно...
Да се смятаме -
докато с теб открием
и най-малкото ни общо кратко...

Марин Тачков
10 ноември 2012 г.

Труден... за изкачване

Такъв съм си. - Небрежен,
неугледен, неизгладен...
Понякога - копнежен.
И горещ... И жаден...
Понякога лудувам.
Като бурен вятър.
И невидимо нахлувам -
във душата ти...
Понякога съм звезден.
От небето ти намигам...
Почти съм на изчезване...
И трудно се намирам...
Такъв съм си... Безпътен...
Необясним. И неочакван...
Трънлив. Хълмисто-стръмен.
Труден... за изкачване...

Марин Тачков

15-16 юли 2012 г.

Над нас ще пеят горски птици...

Момиче, искаш да те водя горе,
при звездите? -
Но там е тъй студено и пустинно -
ще изстинем...

По-хубаво - да идем на поляна
свежа, девствена!...
И да усетим аромата на гора.
И на божественост...

Ще изгрухтя навярно на глиган,
дошъл от любопитство...
Ще се засмее слънцето...
А ти... ще се разлиштиш...

Над нас ще пеят горски птици...
И ще ни се чудят -
от сто години невидели там
човеци да се любят...

Марин Тачков
14-15 юни 2012 г.

Почивка в ада

Седях си в моята вечерна дупка
и мислех, със тъга в сърце -
как ни една поетолоубка
не се досети, да рече:

"Поете, сигурно е уморена
от стихо-болки твоята душа...
Но ето на - ела със мене! -
На морски бряг? Или - на планина?..."

Навярно изтощен си - вечно
да грееш чуждите души...
И нужно ти е... нещо свежо -
да си починеш... върху две гърди..."

Но стресна ме вечерна гарга:
"Във Адския хотел!... Га-га...
Почивка адска ти се пада! -
С хиляда дяволици - със рога..."

Марин Тачков
12 юни 2012 г.

Вишните на твоите гърди

"Виж ни!" -
шепнат ми
усмихнатите вишни
на гърдите ти -
безсрамно райски,
адски хубави,
омайващи...
А устните ти -
свежи и изящни -
шепнат ми:
"Изяж ни!"...

Марин Тачков
6-9 юни 2012 г.

Жената е... като земята...

Жената е... като земята...

Като градина плодородна,
красивоцветна и прекрасна...

Но трябва да се... обработва -
че иначе... ще буреняса...

Тя има нужда... от поддръжка. -

Ръце грижливи, обичливи

да я докосват, преобръщат...

Не става само... туй с молитви. -

Потребна е... и сила мъжка...

Марин Тачков

25-26 май 2012 г.

Въздишка-болка

Душата ми се умори
да скита тук - където
всичко е от дявола проклето...
Да гледа как боли
Земята...
И пълзи отровата на бесовете...

Да слуша писъците
на деца убити,
на мечти окървавени...
И грухтенето
потискащо
на свине... благословени...

С въздишка-болка
моли се душата ми
вечерно. -
"Вземи ме, Боже, в небесата си -
преди да са ме взели
дяволите земни!"...

Марин Тачков
26 март 2012 г.

Тебелюбниче

Не зная -
някоя богиня ли
в градината ми
е посяла цвете -
Тебелюбниче...
То гледа
с нежновлюбени очи
към небесата чисти.
Със надежда -
да го зърнеш ти...

Марин Тачков
6 април 2012 г.

Нима не ще поканиш Вятъра?...

Нежнотъжен Вятър
усети
аромата на кафето ти.
И ожадня...

Сама си ти -
с очи копнеещи.
И уморени от очакване...
Кафето ти ухае
на Тъга...
На Обич...
На Мечти...

Нима не ще поканиш
Вятъра? -

Да пие с теб...
Да спре -
в очите ти...

И той е уморен
от скитане...
И жаден -
за обичане...

Марин Тачков
28 март 2012 г.

Не се опитвай да ме мариноваш

Нали не си зло-ядна, мила?...
Не слагай ми подправки нови!...
И моля те - не се опитвай
да ме... мариноваш!...

Не ме вари!... Не ме препичай!...
Нали не щеш Амур... на скара?...
Ако пък лудо ме обичаш -
изяж ме! Натурален...

Марин Тачков
2 март 2012 г.

Белязан от Амур

Защо ме гледаш тъй, сладур?...
Не съм напълно стих-отровен...
Все още здрав е моят... корен...
Все още мога да съм щур...

Не казвай, мила, че съм луд! -
Все пак не крякам като жаба...
Не съм висок, дебел красавец -
ала не съм и лилипут...

Признавам, имам си кусур. -
На студ и бой не нося, мила...
Не бой се! Генът ми е жилав...
И съм белязан от Амур...

Марин Тачков
11 февруари 2012 г.

Българолюбие

Не копнея и не моля
за принцеси, супер-менки...
По-добре навярно топлят
тъмнокожите бушменки...

Не привличат ме плът-формите
на блестяща пари-жанка...
Предпочитам любородните,
жадните уста... на Янка...

И след янките не тичам...
Пазя българското семе.
С българка да се обичам -
вечна радост е за мене...

Марин Тачков
22 февруари 2012 г.

В очакване на Звездния

Защо ли светим стихо-лунно?...
Стихо-мечтателно въздишаме...
Нима е невъзможно, трудно
наистина да се обичаме?...

И наркотично се опиваме...
Хвърчим в небета. Илюзорно...
Изтръгваме небрежно живите,
естествени, природни корени...

Зад маски крием се... Немеем...
И чакаме - да дойде... Звездния...
Човешката любов не е ли
по-свежа, истинска поезия?...

Марин Тачков
9-10 февруари 2012 г.

Разговор с любимата ми Папагалка

По "Гарванът" на Едгар А. По

Ненадейно милата ми Папагалка
проговори... Изтървах писалката...
И я запитах със надежден взор:
"Хей, ти, кажи - при мен, поне за малко,
ще дойде ли крилатата любов?... Без мор..."
А тя отвърна: "Невърмор!"...

Обърках се... "Нима във Невърмория
се скита моята любов, на воля?...
Нима не може... в моя хол
да дойде тя?... Без меланхолия...
И да се любим - без въпроси, главобол...?"
А тя изкряска: "Невърмор!"...

Марин Тачков
29 януари 2012 г.

Прощавайте, мили момичета...

Прощавайте, мили момичета!... Сори!

Ала днес за любов не ми се говори...

Омразна виелица нелюбезно ме блъсна...

Затрупа ме снежно... И супата ми замръзна...

Коварният вятър отмъкна ми шапката...

Студена вампирка смрази ми душата...

Прощавайте, мили!... Не ми се сърдете!...

Жестокият мраз е сковал и ръцете ми...

Не мога дори да ви свирна в момента.

Замръзнал, сърдит ми е... и инструментът...

Марин Тачков

26 януари 2012 г.

Защо ли трупаме толкова многодумия...

Защо ли трупаме
толкова многодумия -
сякаш отново градим
Вавилонската кула?...
Претъпкани са
със словоблудници
интернетните
лудници...

Не зная - какво ли
ще вземе
новият Ной
за пътуването далечно? -
По няколко семена
от Надежда, от Обич...
По капчица Разум...
И Сълза от Човечност...

Марин Тачков
22-23 януари 2012 г.

Нежнолюбиво въже

Хей, ти, наистина обичаш ли
небесно-поетичен мъж,
не го целувай със очите си -
с ръце хвани го и... задръж!...

За малко ще го зърнеш на Земята -
че тясно, неудобно му е тук...
Не го ли стоплиш със душата си -
навярно ще умре от студ...

Или ще отлети, безгласен,
завинаги в небесния си храм -
защото му тежи да е омразен,
обиждан, неразбиран, сам...

Обичаш ли го ти, жена-момиче -
с въже нежнолюбиво го вържи! -
За да повярва в земното обичане...
И двама да оставите следи...

Марин Тачков
17-21 януари 2012 г.

Тебелюбие и Небелюбие

В душата ми расте
вълшебно цвете -
Тебелюбие...
Целувай го с очи -
небесно светли,
детски! -
За да разцъфти...

И с него
ще се възвисим -
над Празноумие,
Омразолудие,
над Вещолудие
и Златолубие...
Над Химикали,
Магистрали
и Егоцентриали...

Ще се възродим -
небесно-земни,
новолунни!...
И ще се събудим -
с Небелюбие!...

Марин Тачков
9-13 януари 2012 г.

Недей ми връща влюбените думи...

Недей ми връща влюбените думи,

които ти дарих! -

Нима не ти е нужно

нежно огънче

от Обич?...

Нима ще заличиш

вълшебния ни миг

на светлолюбие?...

С безлунни ли очи

неволно

ще ме помниш?...

Нима ще изгориш

небесния ми Стих -

да не докосва други?...

Или ще го благословиш -

сърдечно - да целува

всички влюбени?...

Марин Тачков

12 януари 2012 г.

Дървар и Акация

Пред къщи цепех си дърва...
Край мене спря се непозната...
Внезапно викна: "Ха така!" -
щом цепнах аз дърво чепато...

Погледнах я: "Коя си ти?"...
А тя отвърна ми с намигване.
И в огнените ѝ очи
прочетох аз /като на книга/:

"Запалваш ти у мен пожар...
Събуждаш моите мераци...
Как искам... да си ми Дървар!...
А аз за теб да съм... Акация!"...

Марин Тачков
16 декември 2011 г.

Не разбирам - за какво ме искаш...

В дома ти има
повече от всичко,
за да си живееш на спокойствие. -
Просторен хол, камина,
котка мила,
със която да говориш...

Косъмче от бившия съпруг.
И снимки на дете...
Блестящи скъпоценности,
картини на изкуството -
усещане за вечност...

Огледало - да ти шепне
колко си красива...
Питиета... Свещи... за вечеря...
Всичко имаш...
Не разбирам, мила -
за какво ме искаш? -

За ветрило ли?...
За четиво преди заспиване?...
За шут ли?... За трофей?...
Или пък - за злодей,
достоеен за убиване?...

Марин Тачков
16-19 декември 2011 г.

Не ме очаквай като Гръм

Защо ме искаш като ураган?...
Не е ли, скъпа, по-приятно -
да съм ти топъл, лек юрган?
Или пък - душ във банята ти?...

Стихия, мила, аз не съм.
Не правя чудеса - човек съм...
Не ме очаквай като Гръм! -
А като спътник по Пътеката...

Марин Тачков
28 ноември 2011 г.

Не си виновна ти...

От други свят съм аз -
не си виновна ти...
П. К. Яворов

Не си виновна ти! -
Че ме сънуваш - може би -
от хиляди години...
И очакваш волно
да доплувам аз до острова
на твоите мечти...

Не си виновна ти -
че тежка и зъбата
е съдбата ти...
Че си родена във охолство -
но е пълна чашата ти златна
със отрова от сълзи...

Не си виновна ти! -
Че аз родих се просто...
И си нямам нищо -
само шепа стихове,
роса-сълза, отронени въздишки...
И отровени мечти...

Дали с небесна страст
за мене ще си спомняш?...
Душата ми - бездомница -
лети във вечността...
От други свят си ти - не си виновна...
За всичко съм виновен аз!...

Да ме доживееш...

Поглеждаш ме замаяна,
настръхнала...

Не зная -

ако в теб се пъкна аз,
дали ще мога... да изляза?...

И дали ще ме захвърлиш -

във огнището

на Нищото?...

Или ще поискаш

да остана... Да те грея...

Да те домечтая...

Да ме дочетеш...

И да ме доживееш...

Марин Тачков

21 ноември 2011 г.

Приключение с Вампирка

Докато си говорех вечерта
със моята Бутилка,
внезапно в стаята ми връхлетя
неканена Вампирка...

Запитах я смутен:

"Какво желаете, госпожо...?"

"Разбрах, че имаш черен ден..."

От Дявола ти нося поздрави..."

"Но аз... не съм готов... Не знам
сега с какво да те почерпя..."

Засмя се хищно тя:

"Е, нищо... Ще изпия тебе!..."

Отвърнах й: "Но аз

очаквах друга, скъпа..."

А тя ме хвана с бясна страст:

"Хей, мой си ти! Недей се дърпа!..."

Обхвана ме с ръце, с коси.

Захвърли ме върху леглото...

И дълго, кръвожадно пи

от устните, от тялото ми топло...

Когато се насити тя,

внимателно очите ми затвори...

Запуши... После се засмя.

И като дим изчезна през прозореца...

Сега лежа, почти без кръв.

И смеят ми се сенки от стените...

Остана ми за спомен... зъб.

И фас, димящ върху гърдите ми...

Марин Тачков

7-8 ноември 2011 г.

Ти искаш да си поиграем с Времето...

Ти искаш да си поиграем с Времето...
Добре!... Да хвърлим Минало изстинало!...
Знам, трудно е Сегашно непременно...
Но не желая Бъдеще пустинно...

Не е играчка Времето... Не искам
да се стопя във Бъдеще безпътно...
Да ме изгаряш бавно във огнището
на своето Сегашно сънно-мътно...

Играй си ти!... Аз няма да ти преча...
Докато чашата с мечти изпиеш...
Но търсиш ли ме в Бъдеще далечно -
навярно мене няма да откриеш...

Марин Тачков
4 ноември 2011 г.

Не чакай да се вмъкна през прозореца

Напразно се тревожим и гадаем -
къде е Пътят, сигурен и верен...
А може би звездите само знаят -
дали, кога и как ще се намерим?...

Но нямам вяра аз на звездобройки,
на смътни и измамни предсказания...
Не вярвам във мечтите еднооки...
Достатъчно съм лъган с обещания...

И ако твоят Дом не е отворен
за мен, а си заключила вратите -
не чакай да се вмъкна през прозореца!...
Приказвай си с кафето, със звездите...

Или - очаквай дявол пребогат
да ти дари любов на този свят...

Марин Тачков
5 ноември 2011 г.

Спомен за несбъдната любов

Така те виждам - във ръка с маслина...
Предала спомените, обичта...
Красива българка... Сега - гъркиня...
Погребала в далечната пустиня
и моята сълза...

Не ще се върна... Няма да почукам
на портата ти - като Одисей...
Онази бяла къща вече рухва -
ограбена, пустееща и глуха,
зацапана със спрей...

Сега си тъмна сянка от картина,
с размазани от времето черти...
Продадена! За лев и половина...
Откупих я - за моя кът старинен
на сенки от мечти...

Марин Тачков
28 април 2011 г.
Троян

Ракия с Удоволствие

Ела, да пием по ракия!...
В домашна обстановка.
На спокойствие...
Недей се цупи, мила,
стига "оф"-ка!...
Ще я пием... с Удоволствие...

Сега са празни ресторантите.
И механиците...
Зная!...
И сами си свирят музикантите...
А сервитьорките
на масите играят...

Хайде!... Ще забравим болките! -
Вълшебни билки има
в моята ракия!...
И ще се омагьосаш толкова -
че ще поискаш
мене да изпиеш...

Марин Тачков
20-22 октомври 2011 г.

Опит за редактиране на жена

Искаш да те редактирам ли?...

Добре!... Започваме...

В очите ти блести сълза -
ще я изтрия...

Ръцете ти са малко хладни -
ще ги стопля...

А устните ти са красиви -
но ще им отива

поне една целувка...

Влюбено ще милвам

твоите коси лъчисти,
тялото,

гърдите ти...

Бавно ще потъвам в тебе -
за да те усетя цялата...

Накрая

ласкаво ще ти прошепна:

"Обичам те!"...

Марин Тачков

15-19 октомври 2011 г.

Още вярваш ли във приказки?...

Още вярваш ли във приказки?...

Измислици са,

мила, те...

Измислени са приказните принцове
със белите коне.

А донкихотовците -
смешни, неуместни...

Погледни наоколо! -

Зад маските ще видиш

костюмирани свине,

магарета в коли,

ухилени маймуни -

яхащи човеци, блудници, -

играещи с пари...

А, благородниците
стари? -

Повечето са били

разбойници,

пияници,

измамници...

Марин Тачков

2 ноември 2012 г.

Болен съм...

Болен съм! -
Защото виждам -
половината човечество е болно,
бясно, меланхолно...
Половината жени
са болни, нелюбовни...
Половината Земя -
кървяща и отровна...
Заразата пълзи
навсякъде...
Виновно
сбирам болките
на толкова души
в душата си...
За хляб и обич,
свобода и истина
сме гладни -
а ни тровят със лъжи,
подхвърлят пясък
във очите ни...
Човечеството болно е
от СПЛИН -
синдром на придобитата
любовна
и имунна недостатъчност...
И може би
смъртта лекарство е...

Марин Тачков
31 октомври 2012 г.

Да те римувам... със Любов

Флиртуално ще ти смигна...
Ще се усмихнеш, може би...
И ще поискаш... да съм рима
на твоите очи, мечти...

Да те целувам светлолунно,
с вълшебен, топъл стихо-зов...
Да те рисувам нежнодумно...
Да те римувам... със Любов...

Марин Тачков
22-29 октомври 2012 г.

Отвъд небето на душата ти

Ще се усмихнеш... Нещо ще ми трепне...
Ще вдъхна леко аромата ти...
И ще проникна тъй дълбоко в тебе -
отвъд небето на душата ти...

И всичко вече ще е по-различно. -
Очите ни. Светът. Вселената...
Нежнолюбовно с теб ще се разлистим -
пречистени, любородени...

Марин Тачков
16-17 септември 2012 г.

Интер-нетно стихо

Ты? Меня не любишь?... Но защо ли?...
Вече май на друг език говориш...
Не копнееш пак да те докосна...
И не щеш да си ми... Лове-роза...

Чуруликаше ми - че си жадна...
Викаше ме - да те... гутен-тагна...
И шептеше любострастно: "Мейби!"...
А сега... къде си, мила бейби?...

Бях ти гот... Ала "Гудбай" ми каза.
Браво!... Лентата ми с нож отрязана...
Бях ти Бел Ами... Сега - Нет... Сори...
Край!... Уиндоуса си ми затвори...

Марин Тачков

11-12 септември 2012 г.

Понякога не мечтая...

Понякога не мечтая...

И все ми е тая. -

Дали ще ме помниш

до края...

Дали ще отрониш

въздишка-сълза...

И отново

дали ще протегнеш ръка -

както някога -

с райската ябълка...

Да, понякога не мечтая...

Просто си спомням -

за Рая...

Марин Тачков

4 септември 2012 г.

Човекът - най-голямата загадка

Стар съм,
колкото света.
И колкото звездите...
В мозъка, в душата ми са скрити
драскотини и следи -
от всички взривове
и сригове,
войни,
любови, раждания...
Помня древни камъни, скали -
говоря с пясъка...
В душата ми
витаят
дугове на милиарди мъртвъци -
от безначалието
до безкрая...

Марин Тачков
18-27 октомври 2012 г.

... И когато от сън се пробудим...

... И когато от сън се пробудим -
озарени от Роза-Зора, -
ще политнем с небесни крила
към безбрежности светли и чудни...

Ще берем плодове и звезди
от небесната райска градина...
И отново в Земята пустинна
ще посеем Любов. И Мечти...

Марин Тачков
6-7 август 2012 г.

Прекарването на народа през пустинята

Дайте ми двайсет камили!

И... злато...

След пет или... десет години
ще ви го върна. Двукратно...

Ще минем и през пустинята...

Нищо, че кучетата ще лаят...

А пък след десет години -
я камилите, я камиларят...

Днес не са нужни лостове,

да се преобръща Земята...

Стига ни гърбав и прост народец -
да носи на бой. И да вярва...

Споко! Не ще ни хванат дирите...

Хората лесно забравят...

А и след десет години -
я камилите, я камиларят...

Марин Тачков

6 юли 2012 г.

Хайде, с Богом!...

Здравейте! Пиша ви от Отвъд...
Там, долу, ми стана... тясно...
Преселих се скоро... Бях тръгнал на път.
Но злодеи светиха ми маслото...

А тук ме приеха добре...
И всички души сме съседни...
Тук никой никого не яде...
Няма пари. И коли... И говеда...

За трупа ми - не ми е жал...
Спокойно е горе. Свободно...
Не сте получавали писмо от умрял? -
Е, получихте... Хайде, с Богом!...

Марин Тачков
26-27 март 2012 г.

Да се любим - като за последно...

Ела! - Докато още живи са очите ни!...
Докато грее обичливо огънче в душите ни...
Ела! - С целувка нежна на уханна утрин!...
Преди небето безнадеждно да се срути...
Преди да изпадат птиците, отровени...
Преди Реката да помъкне спомени и корени...

Преди да се изгубим тихо, неусетно -
ела!... И да се любим - като за последно!...

Марин Тачков
16-18 март 2012 г.

Всеки ден се раждаме...

Всеки ден се раждаме...

И всеки ден умираме...

От изгрева към залеза

пълзим или летим...

Във тъмното - запалени

от огъня всемирен -

невидимо изгаряме,

превърщаме се в дим...

Защо безумно бързаме -

и спъваме се, падаме?...

Погазваме цветята,

преди да разцъфтят...

Надеждите превързваме...

Препиваме, преяждаме...

Погубваме децата,

преди да се родят...

Ще имаме ли време -

все пак... да се обичаме?...

Да спрем, да се погледнем

с очите на деца...

Душите си да сгреем...

И мечтите да помилваме...

С любов да ни приеме

любимата земя...

Марин Тачков

13 ноември 2011 г.

Ще те целува моята душа

Не мога да съм вечно мил, добър!...
Понякога съм... свит и стар чадър. -
Да, малко трябва - за да се отворя!
Но сякаш някой спира ме... отгоре...

През нощите ме хващат бесовете.
И идиотите... на Достоевски...
Или заспивам с нежен стих на Димчо...
Но буди ме животът. Прозаично...

Душата ми е странна, многострунна -
ту слънчева, ту мрачна, тъжнолунна...
И ако Ти не ме обичаш многоцветно -
ще си отида тихо... И безследно...

А ти... живей! И може би в нощта
ще те целува моята душа...

Марин Тачков

2-4 октомври 2011 г.

Искаш ли да се римуваме

Правиш се на стих-отворена?...
Хей, недей ми дърпа... корена!...
Искаш само да лудуваме?
Или - с теб да се римуваме?...

Искаш да ти бъда бройка?
Или - да сме стихо-двойка?...
Виждам, че си упорита...
Но... недей така ме рита!...

Аз не съм ти стихо-гара,
нито чайче... за гаргара...
Ако искаш да сме... рими -
любовта си подари ми!...

Марин Тачков
30 октомври 2011 г.

Не ме връхлитай, моля те, Айрин

Не ме връхлитай, моля те, Айрин!
Не ме изпивай с устни кръвожадни!...
Не ме разкъсвай със ръце стихийни,
ураганни, безпощадни!...

Не ме ранявай!... Моля те, Айрин!
Спокойния ми бряг не разрушавай!
Не ме поглъщай ти с очи пустинни!...
Не, не ме опустошавай!...

Ала връхлиташ като хала ти
и ме стопяваш, бясна и жестока...
Доволна ли си?... Хайде, стига! Спри се!...
И остави ме... с болката!...

Марин Тачков
27 август 2011 г.

Би ли тръгнала със мене

Би ли тръгнала със мене? -
Ако знаеше,
че за една година
ще си Избраната, Любимата...
Ако знаеше,
че за година
ще те обичам -
както никой досега.
И както никой никога
не ще те тъй обича...
Ако знаеше,
че ще ти подаря
душата си -
защото друго нямам...
За една година -
равна може би на век.
Или - на ново Сътворение...
Ако знаеше, че след година
няма да ме има...
Би ли тръгнала със мене?...

Марин Тачков
юни-август 2011 г.

Сърце за взривяване

Ти чакаш ме на оня бряг
с усмивка светлолунна,
с обич непозната...
Но аз не мога вече да летя...
Не мога и да плувам...
Ни да ходя
по водата...

Притихва тъжно мракът...
А в ръката ми догаря
последната цигара неусетно...
Остава ми една въздишка...
Черната запалка...
И фитилът -
към сърцето ми...

Марин Тачков
15-16 август 2011 г.

Какво ли искаш ти

Навярно искаш да съм бели междуредия -
във книгата на твоите вълнения?

Или мечтаеш да ти бъда запетая -
в подхълмието на гърдта ти тайна?

А може би жадуваш да съм междуметие -
между вълшебното ти междубедрие?

Или пък искаш да остана въпросителен...
И многоточие в безкрая на мечтите ти...

Марин Тачков

20-21 септември 2011 г.

Живеем ден за ден...

Живеем ден за ден,
по-лошо
и от кучета...
Ограбиха парите ни разбойници,
а нощем
вампири от кръвта ни смучеха...

Ограбиха мечтите ни,
а ние -
като ни лъжеха, ги слушахме,
като ни блъскаха, мълчахме...
И чакахме
да дойде помощ -
ей така, отгоре...

И понеже спяхме,
не посмяхме
да се изправим
и злодеите да спрем...
Понеже не можахме
да живеем като бели хора -
поне достойно
и спокойно да умрем!...

Марин Тачков
1-16 август 2011 г.

Да чакаме ли милост от "царя"

Ние - бедните, робите,
унизените, слабите -
вече нямаме право
дори да обичаме. -
С омраза ни тровят
"богоизбраните"...
На бавна, жестока
смърт ни обричат...
Няма смисъл
деца да имаме -
ще ги прегазят колите
на големците...
Вижте как
ни се зъбят и хият
черните дяволи!...
Безсмислено е
от "царя"
милост да чакаме...
Май по-добре е
да си запалим колибите...
И да изгорим като факли...

Марин Тачков
август- септември 2011 г.

Картина

Една жена загадъчна,
с божествени черти -
се къпеше под блясъка
на лунните очи...

Бе вплела леко пръстите
в златистите коси...
И сякаш я обгръщаше
копнеж - да полети...

Мълчах... И гледах чудните,
загадъчни гърди...
Пред мене те блещукаха -
подобно на звезди...

Марин Тачков

"Стих-откровения" /второ издание/, 2000 г.

Дървото на Живота

Земята се тресе окървавена...
Не гледай, мила! Не плачи, детето ми!...
Повярвай ми, ще бъде възродена
Земята... И небето ще е светло...

Ела, да повървим, детето ми!...
Към хълма, към Дървото на Живота! -
Със клоните му да сплетем ръцете си!...
И да посрещнем там Потопа!...

Марин Тачков

31 януари - 23 февруари 2011 г.

Пречистване

Прокле ме тоя свят със сляпа злоба...
Животът в мене впи отрова змийска...
И ако някога с тъга се спусна в гроба -
това ще бъде просто за да се пречистя...

Но ако ти за мен сълза пророниш -
и тя целуне камъка безжизнен...
И ако ти ме призовеш за светла обич -
отново ще се върна, за да те обичам...

Марин Тачков

/ "Български песни", 2002 г./

За мене запази... - стр. 3
Стих, отронен от небето... - стр. 4
По-хубавото Утре предстои... - стр. 5
Ще целувам твоята тъга - стр. 6
Труден... за изкачване - стр. 7
Над нас ще пеят горски птици... - стр. 8
Почивка в ада - стр. 9
Вишните на твоите гърди - стр. 10
Жената е... като земята... - стр. 11
Въздишка-болка - стр. 12
Тебелюбниче - стр. 13
Нима не ще поканиш Вятъра?... - стр. 14
Не се опитвай да ме мариноваш - стр. 15
Белязан от Амур - стр. 16
Българолюбие - стр. 17
В очакване на Звездния - стр. 18
Разговор с любимата ми Папагалка - стр. 19
Процавайте, мили момичета... - стр. 20
Защо ли трупаме толкова многодумия... - стр. 21
Нежнолюбовиво въже - стр. 22
Тебелюбие и Небелюбие - стр. 23
Недей ми връща влюбените думи... - стр. 24
Дървар и Акация - стр. 25
Не разбирам - за какво ме искаш... - стр. 26
Не ме очаквай като Гръм - стр. 27
Не си виновна ти... - стр. 28
Да ме доживееш... - стр. 29
Приключение с Вампирка - стр. 30
Ти искаш да си поиграем с Времето... - стр. 31
Не чакай да се вмъкна през прозореца - стр. 32
Спомен за несбъдната любов - стр. 33
Ракия с Удоволствие - стр. 34
Опит за редактиране на жена - стр. 35

Още вярваш ли във приказки?... - стр. 36
Болен съм... - стр. 37
Да те римувам... със Любов - стр. 38
Отвъд небето на душата ти - стр. 39
Интер-нетно стихо - стр. 40
Понякога не мечтая... - стр. 41
Човекът - най-голямата загадка - стр. 42
... И когато от сън се пробудим... - стр. 43
Прекарването на народа през пустинята - стр. 44
Хайде, с Богом!... - стр. 45
Да се любим - като за последно... - стр. 46
Всеки ден се раждаме... - стр. 47
Ще те целува моята душа - стр. 48
Искаш ли да се римуваме - стр. 49
Не ме връхлитай, моля те, Айрин - стр. 50
Би ли тръгнала със мене - стр. 51
Сърце за взривяване - стр. 52
Какво ли искаш ти - стр. 53
Живеем ден за ден... - стр. 54
Да чакаме ли милост от "царя" - стр. 55
Картина - стр. 56
Дървото на Живота - стр. 57
Пречистване - стр. 58